

Juryrapport Het Glazen Huis 2008, uitgesproken door juryvoorzitter Wim van de Donk op 13 november 2008 in het Vader Rijn College in Utrecht

Geachte aanwezigen,

Het is mij een bijzonder genoegen om u vandaag bekend te mogen maken welke jaarverslagen door Het Glazen Huis worden beloond met een prijs voor het beste jaarverslag over het jaar 2007. Dat doe ik als voorzitter van de jury van Het Glazen Huis, mede namens mijn medejuryleden, Toos Kloppenburg en Jaap Winter.

Vergeeft u het mij, maar ik ben met mijn gedachten eigenlijk nog vooral in de Verenigde Staten van Amerika, waar ik vorige week in New York en Washington de overwinning van Barack Obama mocht bijwonen. Zijn campagne was slim en uitstekend georganiseerd, internet en de iPod speelden er een belangrijke rol in. Maar dan wel op een manier die de sterke sociale en participatieve potenties van de Amerikaanse democratie beslissend versterkten. Participatie en betrokkenheid op het lokale niveau, de welbekende grassroots: ik ben nog onder de indruk van de diepe en brede betrokkenheid van zeer vele mensen bij zijn campagne. Marc Chavannes, lid van de delegatie met wie ik er op bezoek was, scheef er in NRC Handelsblad van afgelopen weekend een belangrijk verhaal over. Hij liet zien hoe Obama er in slaagde een vorm van geïnspireerd en betrokken leiderschap te ontwikkelen, een vorm van leiderschap dus die mensen letterlijk meeneemt in een nieuw verhaal voor de toekomst van de Amerikaanse samenleving. Dat is een samenleving waarin sociale veerkracht gestalte krijgt door sociale verantwoordelijkheid, een samenleving waarin duidelijk is dat er tussen de markt (die letterlijk aan krediet verloren heeft) en de overheid (die al evenzeer verblind was door de merkwaardige idee dat markten zonder regulering kunnen) een zelfstandige en bepaald belangrijke rol is voor persoonlijke verantwoordelijkheid, vrijwillige participatie en maatschappelijk initiatief. Expliciet heeft Obama in vele toespraken gewezen op het belang van een spreiding van verantwoordelijkheden en op het belang van die verantwoordelijkheid zelf. Expliciet wijst hij daarbij op de rol van maatschappelijke organisaties: Obama weet dat er meer is dan Washington en Wall Street. Juist nu.

Nieuwe ambities zijn geformuleerd, en dat op een bepaald niet naïeve wijze. Ze zijn telkens gezet in de toon van een betrokken samenleving waarin burgers en hun organisaties, samen met markten en overheden, een cruciale rol spelen bij het organiseren van de samenleving. In een wereld die door mijn SCP-collega ooit treffend is verbeeld met de vijf i's (internationalisering, individualisering, informatisering, informalisering en intensivering) heeft Obama de nieuwe

grondtonen van de maatschappelijke opdracht treffend neergezet. Na de Four Freedoms van zijn niet minder inspirerende voorganger Franklin Roosevelt, lijkt Obama's presidentschap te bouwen aan een programma waarin vijf v's de toon zetten: verbinden, verzoenen, verheffen, verknopen en vertrouwen. En natuurlijk: ook verzorgen en verzekeren...

In vele toespraken heeft hij daarbij gewezen op het eminente belang van het onderwijs. Daarom is het vandaag bijzonder toepasselijk dat deze versie van Het Glazen Huis wordt uitgereikt in het Vader Rijn College, een school, plaats waar jonge mensen, individueel en samen, leren volwaardige burgers en waardevolle leden van onze samenleving te worden. Een school, het is een maatschappelijke onderneming bij uitstek, waar voortdurend, in en rondom de lessen, maatschappelijke leerprocessen plaatsvinden. De investeringen die hier worden gepleegd, leiden tot belangrijke maatschappelijke resultaten (social profits) die u en ik, die wij, als burgers van deze samenleving hooglijk waarderen, dat in elk geval zouden moeten doen. Scholen dragen bij aan meerdere maatschappelijke functies, die van verheffing en verbinding van mensen voorop. Het zijn, als het goed is, sociale kweekreactoren, krachtige motoren van maatschappelijke leerprocessen en sociale innovatie. Het zijn inspirerende voorbeelden van hoe professionele organisaties intensieve verbindingen kunnen onderhouden met de gemeenschappen waaruit ze zijn ontstaan en waarvoor en waarmee ze werken. Samen werken aan leren, maar ook samen leren werken. Het zijn maatschappelijke verbanden waar professionals en leerlingen, hun ouders en verzorgers, hun buurten en andere vormen van gemeenschappen elkaar ontmoeten en versmelten.

Scholen, het zijn echte maatschappelijke ondernemingen, van en voor de samenleving, die een belangrijke positie innemen in de organisatie van onze samenleving en in het organiseren van maatschappelijk leren. Kijkt u er als corporatie nog eens naar bij de inrichting van uw arrangement met overheid en samenleving.

Dat arrangement krijgt naar verwachting volgend jaar op een aantal punten haar (voorlopige) beslag. De juridische vormgeving van de maatschappelijke onderneming zal van waarde zijn voor de herkenning en erkenning van uw bijzondere positie en identiteit. Het binnenkort uit processen van consultatie, discussie en (natuurlijk ook) trainingen, hopelijk weer naar bovenkomende ontwerp van wet zal de rechtsvorm maatschappelijke onderneming op een aantal 'harde' punten 'regelen', waaronder de richtinggevende rol van een maatschappelijke doelstelling, de dito bestemming van uw vermogen en de betrokkenheid van uw belanghouders. Wellicht gaat dit ontwerp meer dan het vorige uit van de gedachte dat niet zozeer een maatschappelijk domein moet worden gered of vormgegeven, maar dat er de noodzaak is om de wezenlijke idee van een op maatschappelijk

rendement, van een op social profit gerichte maatschappelijke actie te articuleren en te borgen.

De voorgenomen juridische verankering is van groot belang, maar het is geen voldoende voorwaarde voor een waarachtig en geloofwaardig zijn en functioneren als maatschappelijke ondernemingen. Daarvoor is veel meer en uiteindelijk de eigen kleur die ú geeft aan uw maatschappelijk ondernemen, met uw eigen ambities en in uw eigen context, doorslaggevend. Uw verantwoordelijkheid en responsiviteit, uw sensitiviteit en ondernemerschap, uw waarden, uw mensen en leiderschap geven feitelijk en materieel inhoud aan uw maatschappelijk ondernemerschap. De maatschappelijke gedrevenheid die u daadwerkelijk ten toon spreidt, de maatschappelijke resultaten die u boekt en de verbindingen die u aangaat met uw partners en belanghouders zullen uiteindelijk bepalend blijken te zijn voor de mate waarin u duurzaam vertrouwen verwerft, ook als het even tegenzit met crises, met arrangementen en incidenten. Die maatschappelijke status, beloond met vertrouwen en waardering, moet u dus verdienen.

De vraag is natuurlijk hoe dat het beste kan. Zoals uit de idee van deze prijsuitreiking blijkt, geloven wij dat vertrouwen en waardering vragen om daarbij passende vormen van verantwoording. Verantwoorden veronderstelt een vraag: zoals ik al eens eerder zei, is dat niet alleen de vraag of u de dingen die u zich voornam te doen ook werkelijk deed en of u die ook goed heeft gedaan. Dat is geen onbelangrijke vraag, maar vanuit een perspectief van leren een wat magere. Bij leren, zeker in het soort van ingewikkelde en meervoudige omgevingen waarin u moet functioneren, moet verantwoorden vooral gericht zijn op het beantwoorden van de vraag of u eigenlijk wel de goede dingen doet. Maatschappelijk ondernemen moet in de sleutel van meervoudig leren staan en dat is eigenlijk per definitie vooral een horizontaal soort leren. Ik maak me weleens zorgen dat verantwoorden en leren vooral in de sleutel van die eerste vraag (doen we de dingen goed?) wordt gezet. In een verticale sleutel, die de deuren naar een perfecte plan- en controlecyclus in handen geeft aan managers en bestuurders. Met die sleutel en die cyclus hoeft op zichzelf niets mis te zijn, mits met een goed ontwikkeld oog voor de eigen aard van de maatschappelijke productie van diensten met een opvatting en een gevoel. Naar mijn waarneming maken we het soms wel mee dat horizontale vormen van verantwoording wat aan het verticaliseren zijn: en dat is niet de bedoeling. Als een corporatie alleen maar punten krijgt op het moment dat successen vooraf precies zijn aangekondigd en uitgerekend, miskent men de complexe en dynamische omgeving waarin die tegenwoordig hun werk moeten doen. Je hoort tegenwoordig wel pleiten voor een beleid dat volledig zeker en vooraf bepaald wordt, en 'evidence based' is. Mij lijkt dat voor de medische behandeling van een prostaatprobleem wel te werken, het is immers aannemelijk dat de manier waarop dat op plaats x op tijdstip y op een doelmatige en effectieve wijze gebeurde, tamelijk voorspellend kan werken. De ene prostaat is de andere niet, maar de overeenkomsten zijn wellicht per saldo

groter dan de verschillen. Mij lijkt dat er met enig wantrouwen moet worden gekeken naar de tegenwoordige neigingen dat model van een dubbelblinde beleidsmethodologie te transplanteren (om nog maar even in de medische sfeer te blijven) naar de sociale werkelijkheid waarin corporaties hun werk moeten doen. Natuurlijk zullen er ook daarin de nodige gemeenschappelijkheden te onderkennen zijn, maar mijn hunch is dat vooral de situationaliteit meer dan de uniformiteit daarin opvallen, de leefwereld meer belangrijk is dan de systeemwereld, de lokale 'logica' meer dan de systeemlogica zullen domineren. Mij lijkt dat er vragen kunnen worden gesteld bij de claim dat een methodiek en aanpak die eergisteren en op een andere plek goed hebben gewerkt, gegarandeerd ook hier en morgen nog zullen werken. Vooral verticale vormen van verantwoording houden echter van zo'n eenvoudige benadering.

De omgeving waarin corporaties opereren, laten zich echter moeilijk vangen in zo'n eenduidig schema: als echte maatschappelijke ondernemingen opereren zij in het besef dat hun functioneren telkens in alle facetten op een expliciet meervoudige manier worden getoetst. Die meervoudigheid is de spiegel van de meervoudigheid van de omgevingen waarin men functioneert.

Men moet een verhaal, een opvatting hebben over de diensten die men de samenleving aanbiedt: waarom zijn die diensten voor mensen belangrijk, welke idealen wil men eigenlijk dienen? Voorts is het van belang zich, letterlijk, rekenschap te geven van het feit dat men in het publieke domein opereert, en ook een publieke rol speelt. Vertrouwen moet er zijn dat niet de eigen belangen van organisatie en management leidend zijn, maar het sociale en publieke doel waarvoor de organisatie ooit in het leven geroepen was. Maar die doelstellingen zijn, ten derde, abstract zonder dat men er zich een concrete doelgroep bij voor de geest kan halen. Verantwoording vraagt om verbondenheid: voor wie wil een corporatie er eigenlijk vooral zijn? Een vierde facet van de meervoudige verantwoording betreft natuurlijk gewoon de kwaliteit van de geleverde diensten.

Mijn stelling is dat een dergelijke meervoudige strategie van verantwoorden de essentie van maatschappelijk ondernemerschap in zich draagt: nooit mag één van de elementen gaan overheersen. Een corporatie die alleen maar doet wat de overheid wil, heeft geen eigen stem en dus geen bestaansrecht. Een corporatie die slechts let op de technische kwaliteit van zijn productie, al evenmin. Een corporatie die zich alleen maar 'vraaggestuurd' laat leiden door de 'klant', al helemaal niet. Een corporatie die alleen maar mooie idealen formuleert, maar nauwelijks resultaten boekt, al evenmin.

Echte horizontale verantwoording is dus per definitie een meervoudige verantwoording. Dat maakt de zaak er niet gemakkelijker op, maar helaas kan het

niet anders. Ik zou zelfs willen beweren, dat een dergelijke, goed ontwikkelde horizontale verantwoording de enige solide basis is voor een meer verticale en 'Haags' soort van verantwoording. Als verticale verantwoording niet is ingebed in een horizontale strategie, verwordt die al snel tot het organiseren van wantrouwen.

Ik heb het zelf ervaren. Afgelopen zomer voegde ik een muur, opgebouwd uit een qua omvang en vorm sterk gevarieerde set van stenen. Ik bemerkte, en ook daar kwamen leerervaringen aan te pas, dat het voegen van de stootvoegen (de verticale voegen) eigenlijk pas goed ging wanneer eerst de horizontale voegen (de lijnvoegen voor insiders) goed werden ingezet. Onderaan beginnen, horizontaal en breed, en pas dan de verticale voegen: eigenlijk als een soort van afgeleide.

Maatschappelijke ondernemingen worden vanuit hun diverse lokale praktijken genoodzaakt tot een hoge variëteit in hun handelen, maar tegelijkertijd is de noodzaak aanwezig voorspelbaar te zijn en kennis en ervaring te delen en te verduurzamen in beleid en praktisch handelen. Experimenteren en reflecteren zijn belangrijke leermomenten om maatschappelijke handelingstheorieën te ontwikkelen en toetsen. Juist in en rondom maatschappelijke ondernemingen zijn mogelijkheden voorhanden om leerprocessen van (mensen in) organisaties en samenleving met elkaar te verbinden. Professionals van corporaties, welzijnsorganisaties en scholen creëren met elkaar maar vooral ook met bewoners en andere belanghouders, zo een lerende gemeenschap (learning communities). Samen werken ze aan 'hun' buurten en aan de ontwikkeling en verbinding van mensen en daarbij leren ze al doende 'in action', maar ook door samen bewust te experimenteren en reflecteren. Voorbeelden van dit 'maatschappelijk leren' zijn er nu al, maar maatschappelijke ondernemingen kunnen hier nog veel bewuster mee omgaan. De MO als maatschappelijk leermechanisme voor sociale innovatie.

Daar ligt een interessant perspectief voor maatschappelijke ondernemingen, maar ook voor maatschappelijk verantwoorden en Het Glazen Huis. Met de herontdekking van de samenleving kunnen concepten en instrumenten uit de wereld van organisatie-, bestuurs- en bedrijfskunde van waarde blijken voor die van 'maatschappijkunde'. Als dezelfde kennis en energie die in het voorbije decennium is gestoken in 'organisationeel leren' in het komende decennium in 'maatschappelijk leren' wordt geïnvesteerd, kunnen grote stappen voorwaarts worden gezet. Zo kan verantwoord worden benut voor maatschappelijk leren. Samen met belanghouders terug- en vooruitkijken op het wonen in een gemeente, op de ontwikkeling van buurten en mensen, samen reflecteren en leren, werkend aan gedeelde inzichten en aan vertrouwen. Maatschappelijke ondernemingen verkeren in de beste positie om dit leren (door) verantwoord te organiseren. Het is nu al het motto van Het Glazen Huis, maar in het perspectief van maatschappelijk leren krijgt het voor de toekomst een nieuwe dimensie.

U merkt ongetwijfeld dat ik het geduld van de potentiële winnaars onder u op de proef stel. Excuses daarvoor, maar ik zie zo'n prijsuitreiking toch ook als een mooie gelegenheid om enkele gedachten over het functioneren van de samenleving en maatschappelijke onderneming met u te delen.

Dan nu toch naar Het Glazen Huis 2008. Een jaar waarin Het Glazen Huis na drie jaren van experimenteren is geëvalueerd. Daaruit blijkt dat Het Glazen Huis een heus leerinstrument voor maatschappelijk ondernemen is. Beter jaarverslagen, beter en bewuster verantwoord en soms zelfs een beter maatschappelijk functioneren. Dat is niet mis. En opnieuw zijn er interessante feiten en leerzame voorbeelden te melden en zijn er, gelukkig maar, heel goede nominaties en winnaars.

Voor een uitvoerige analyse van de uitkomsten van Het Glazen Huis 2008 verwijs ik naar het Trendrapport dat begin december aan alle corporaties, dus ook de corporaties die niet hebben deelgenomen, wordt toegezonden. De deelnemers ontvangen bovendien een individuele terugkoppeling van de bevindingen van de screeningscommissie bij hun verslag. Namens mijn medejuryleden Toos Kloppenburg en Jaap Winter dank ik het PwC-team dat in de voorbereiding belangrijk werk heeft verricht voor al hun inzet. Een bijzonder woord van dank geldt ook Paul Doevendans en Derk Windhausen, die de jury als secretarissen met een betrokken en deskundige inzet hebben ondersteund. Voordat ik aan de prijsuitreiking toekom, is een applaus voor al deze gepassioneerde professionals zeker op zijn plaats...

Nominaties Het Glazen Huis 2008

Dan kom ik nu dan eindelijk tot het uitreiken van de prijzen. Ook dit jaar gaat het weer om twee prijzen, de algemene prijs, Het Glazen Huis, voor het beste jaarverslag en de themaprijs, voor de beste verantwoording op een specifiek, door de SEV voorgedragen, aspect van maatschappelijke verantwoording.

Dit jaar gaat de themaprijs 'Inzicht in maatschappelijke resultaten' over verantwoording over prestaties door wooncorporaties als maatschappelijke onderneming. Met deze themaprijs willen de SEV en Het Glazen Huis bereiken dat het sturen op maatschappelijk rendement, een hoofdkenmerk van maatschappelijke ondernemingen, zich ook in verantwoording en verslaglegging gaat manifesteren.

Begin oktober heeft de organisatie van Het Glazen Huis bekend gemaakt welke van de in totaal 150 ingezonden verslagen op basis van de screening door de voorselectie zijn gekomen. Uit deze 26 verslagen voor de algemene prijs en 10 verslagen voor de themaprijs, heeft de beoordelingscommissie vijf verslagen genomineerd.

Over deze verslagen hebben wij ons als jury gebogen. Ieder van deze vijf verslagen heeft veel waardering van de jury gekregen. De kwaliteit is naar de opvatting van de jury opnieuw hoger dan het vorige jaar en doet vermoeden dat deze corporaties in het veld van maatschappelijke ondernemingen een voorbeeldfunctie kunnen vervullen als het gaat om verantwoording en jaarverslaggeving. Maar er moeten twee winnaars komen. Ik neem u mee in de gedachtegang die de jury heeft gevolgd bij haar keuze uit de jaarverslagen van de volgende corporaties. In alfabetische volgorde. En dat begint dit jaar dan bij de P: we zijn maatschappelijk gezien nogal achterin het alfabet bezig dit jaar.

Portaal is erin geslaagd om ondanks de maat van haar organisatie, de omvang van het verslag beperkt te houden. Daarbij is heel goed nagedacht over de boodschap die ze wil geven en de structuur die daarbij past. In het Portaal-verslag dan ook geen uitvoerige uiteenzettingen over activiteiten en interne gebeurtenissen, maar wel over de manier waarop Portaal stuurt op en invulling geeft aan haar betekenis als maatschappelijke onderneming. Het 'bod van Portaal' en het zelf ontwikkelde model 'Sturen op prestaties' nemen hierbij een centrale plaats in.

Portaal zet hiervoor in haar jaarverslag letterlijk de deuren open, zowel op het niveau van het concern als op het niveau van de regiobedrijven, en visualiseert dat ook fraai en overtuigend in haar verslag. Het verslag maakt helder hoe Portaal maatschappelijk rendement definieert, hoe ze daarop stuurt en tot welke resultaten dat in 2007 heeft geleid. Zowel op concernniveau als op het niveau van de regiobedrijven. Daarbij is Portaal niet alleen duidelijk over behaalde doelstellingen, maar ook over achterblijvende prestaties.

Overall: het verslag staat als een (glazen) huis, waarin de lezer wel het overzicht moet zien te behouden over de veelheid van ingangen die het biedt.

Van alle verslagen is het verslag van **Tiwos** uit Tilburg wellicht het meest een *jaarverslag*. Bovendien een heel transparant jaarverslag. Tiwos heeft ervoor gekozen om zich in het verslag te concentreren op de verantwoording over de voortgang. Qua verantwoording over de prestaties in 2007 is dit verslag heel compleet. Voor iedere strategische opdracht die ze voor zichzelf heeft gedefinieerd, zijn Smart-doelstellingen vastgesteld die Tiwos beschouwt als met de samenleving gemaakte afspraken. Niet alleen door informatie te geven, maar ook met gebruikmaking van externe bronnen zoals uitspraken van derden of

krantenartikelen. Tiwos maakt in het verslag inzichtelijk of de afspraken zijn nagekomen. De jury vindt het van moed getuigen dat Tiwos niet schroomt om ook te vertellen wat niet gelukt is. Ook dat is verantwoord, leren. Innoveren kan niet zonder falen, en als dat leerzaam falen is, dan is dat ook Smart.

Bijzondere aandacht heeft Tiwos besteed aan het inzichtelijk maken van maatschappelijk rendement door een verbinding te leggen tussen behaald maatschappelijk resultaat (output) en daarvoor gemaakte kosten (input). Deze expliciete aandacht en zichtbare ontwikkeling in het sturen op en verantwoorden over maatschappelijke resultaten, maakte Tiwos tevens tot een der genomineerden voor de themaprijs 'Inzicht in maatschappelijke resultaten'.

Ten slotte nog één laatste opmerking: De inhoud van het verslag verdient in de ogen van de jury meer aandacht qua vormgeving dan de eenvoudige opmaak waarvoor nu gekozen is.

Alleen al qua vorm maakt het verslag van **Waterweg Wonen** uit Vlaardingen indruk. Het opnemen van een aantal pagina's waarin in heel grote letters de kern van de boodschap wordt weergegeven, is een vondst. Dat is een van de redenen waarom dit verslag erg prettig is om te lezen. Verantwoording is ook gediend met toegankelijkheid. Nadenken over de vormgeving is daarvoor belangrijk, en geen luxe.

Maar het verslag valt vooral op door haar inhoud. In alles blijkt dat Waterweg Wonen professionaliseert en werk maakt van haar maatschappelijk ondernemerschap. Daarbij maakt ze dankbaar gebruik van concepten en instrumenten op het gebied van MO die in de sector ontwikkeld zijn, zoals MaatschappijRelatieManagement (MRM) en methoden van sturing op maatschappelijk rendement.

Vooraf op het laatste thema, hét thema van Het Glazen Huis 2008, laat Waterweg Wonen zien dat ze sturing op maatschappelijke resultaten heeft geïntegreerd in haar bedrijfsvoering. Verantwoording in het jaarverslag over maatschappelijke resultaten is dan een natuurlijk vervolg op en deel van deze sturing. Het 'maatschappelijk rendementmodel' van Waterweg Wonen heeft dezelfde kracht als de jaarrekening en maakt de ontwikkeling van een 'maatschappelijke jaarrekening' voor corporaties haalbaar. Een voorbeeld voor veel corporaties, zeer zeker ook een nominatie voor de themaprijs waardig.

Het verslag van **Wonen Limburg** leest alsof je werkelijk met de corporatie in gesprek bent. Zouden ze daar in Limburg al van de Obamacampagne hebben geleerd? Wonen Limburg stelt zich voor, niet alleen over haar jaar 2007, maar over waar ze voor staat en voor wie ze bestaat, wat ze doet en met wie ze het doet en wat ze daarin wil bereiken. Het verslag is compleet, overzichtelijk, toegankelijk en vertrouwenwekkend. Maar het is ook een braaf en wat technisch verslag, waarin Wonen Limburg kiest voor de veilige weg.

Juist op het punt van het inzicht in maatschappelijke resultaten (over 2007) blijft Wonen Limburg dan ook achter bij de verwachtingen die zouden kunnen worden gewekt. Kort gezegd, een prima verslag dat staat als een huis.

Woonpunt uit Elsloo, zoals u zich wellicht nog herinneren kunt de winnaar van de editie 2007, heeft opnieuw een prachtig jaarverslag gemaakt. Heel mooi vindt de jury de manier waarop het verslag maatschappelijk rendement tastbaar maakt. Maatschappelijk rendement begint bij Woonpunt met het signaleren en alert zijn op de ontwikkelingen die in haar werkgebied spelen. Als in een soort magazine vertelt het verslag per thema aan de hand van interviews met het eigen management en reacties daarop van stakeholders dat Woonpunt gevoelig is voor wat bepaalde groepen in de stad van en met Woonpunt willen. Per thema vermeldt Woonpunt bovendien wat in 2007 is bereikt. De gekozen vorm maakt dat het verslag van Woonpunt van alle verslagen het meest extern georiënteerd is. Woonpunt heeft hiermee verantwoording over maatschappelijke resultaten tot intrinsiek onderdeel van haar jaarverslag gemaakt. Met vertellen, door Woonpunt en belanghouders, als methode.

Daarna is het 'reguliere' jaarverslag vooral een verantwoording over het door Woonpunt gevoerde beleid en ontwikkelingen binnen en buiten in de organisatie. Dit deel van het verslag, dat qua inhoud en structuur erg lijkt op het winnende verslag van vorig jaar, scoort op alle criteria hoog. Bij elkaar is sprake van een zeer communicatief en verantwoordend verslag dat leest als een goed boek. Niet voor niets is dit verslag genomineerd voor zowel de algemene prijs als de themaprijs.

het glazen huis
prijs voor transparante
wooncorporaties

Winnaars Het Glazen Huis 2008

Bij elkaar zijn er dus vijf jaarverslagen overgebleven die in aanmerking komen voor de algemene prijs en de themaprijs. Alles overwegende (en het was dit jaar moeilijker dan vorig jaar) springen er voor de jury twee verslagen uit. Twee verslagen die ieder op hun eigen wijze het verantwoorden over maatschappelijk rendement hebben gemaakt tot het hart van het jaarverslag en van daaruit ook op de andere onderdelen van verantwoording heel hoog scoorden. Twee verslagen ook die door hun benadering je als lezer het gevoel geven betrokken te zijn bij hun organisatie, hun omgeving en bij hun 2007. Twee verslagen die bovenal aanvonken en uitnodigen tot maatschappelijk leren.

Uit de genomineerden voor de **themaprijs** 'Inzicht in maatschappelijke resultaten', en dat zijn dus de verslagen van TIWOS uit Tilburg, Waterweg Wonen uit Vlaardingen en Woonpunt uit Elsloo heeft de jury besloten de themaprijs 'Inzicht in maatschappelijke resultaten' toe te wijzen aan het jaarverslag van **Woonpunt** uit Elsloo.

Van harte gefeliciteerd. En wacht met klappen, want wellicht heeft u nog een tweede prijs gewonnen.

Immers uit de genomineerden voor de algemene prijs, en dat zijn de verslagen van Portaal uit Veenendaal (maar ook bekend uit onder meer Utrecht, Amersfoort en Leiden), TIWOS uit Tilburg, Waterweg Wonen uit Vlaardingen, Wonen Limburg uit Roermond en Woonpunt uit Elsloo, heeft de jury ook nog een keuze gemaakt. De jury heeft besloten **Het Glazen Huis**, de prijs voor het beste jaarverslag van 2007, toe te kennen aan het verslag van **Waterweg Wonen** uit Vlaardingen.

Mag ik u beiden feliciteren en uitnodigen om de prijs in ontvangst te nemen!